

ninger paa det Kjøbenhavnske Postcontoir ikke troer vilde være for meget. — mulligt vilde kunne lade sig hindre i Udførelsen af en saadan Foranstaltning ved den Betragtning, at det Maximumbeløb for Tarten, som var fastsat i Loven, var for ringe i Forhold til de større Beløb, som saaledes paatænkes at skulle kunne fremsendes ved Postanviisning. Hermed skal jeg saaledes ganske henstille det omtalte Punkt til det høie Thing's Afgjørelse. — Med Hensyn til den høitberede Finanzministers Forslag om at sætte en tilsvarende Maximumgrændse for Tarten med Hensyn til Postopkrævninger skal jeg paa Udvalgets Begne bemærke, at det naturligtvis ikke kunde falde det ind at gjøre nogen Modstand mod det nævnte Forslag, der jo medfører en yderligere Lettelse for Publicum; men jeg skal ved Siden deraf dog tillige bemærke, at, medens Forsendelsen ved Postanviisninger ganske vist hører til de Arter af Forsendelse, som ligge Postvæsenet overmaade nær, er det derimod altid forekommet mig, at Postopkrævninger ere Forretninger, som slet ikke høre Postvæsenet til. En saadan Opkrævning ved Postvæsenet forekommer mig at være en Foranstaltning, som er af et meget tvivlsomt Værd, og for Postvæsenets Skyld kan jeg derfor ikke nægte, at jeg vilde være tilbøjelig til at holde paa et temmelig høit Gebyr for denne Art af Forretninger. Der er forbundet et temmelig stort Besvær med den og navnlig da det Besvær, at deslige Forsendelser ofte gaae tilbage til Affendesestedet som forgyves Forsendelser. Meget ofte aflaaer Modtageren af et saadant Postopkrævningsbrev jo at betale det Beløb, der derved træffes paa ham, og saa gaaer Forsendelsen tilbage, uden at Postvæsenet faaer nogen Betaling for Tilbageførselen.

Jeg gaaer nu over til Forslagene til § 13. Det første af disse er det Forslag, som er stillet under Nr. 7 af den ærede Landsthingsmand for Bornholm (Sonne), hvilket Forslag gaaer ud paa, at af Paragraphens 10de Linie, der nævner: „Forsendelser fra Statsmyndigheder til communale Myndigheder“ skulle Ordene: „til communale Myndigheder“ udgaae. Meningen heraf er jo den, at alle Forsen-

delse fra Statsmyndigheder altid skulle frigjøres forud, idet de forsynes med Frimærke. Dette troer Udvalget ikke vilde være rigtigt. Udvalget tør i saa Henseende ganske henholde sig til, hvad der findes anført i dets Betænkning angaaende det Spørgsmaal, hvorvidt man, hvad der ganske vist har været under Overveelse, bør foreslaae, at alle Forsendelser fra Statsmyndigheder til Private skulle frigjøres forud, i Modsetning til hvad der netop er bestemt i Lovforslaget, nemlig at alle Forsendelser fra Statsmyndigheder til Private skulle afgaae i Porto. Udvalget har ganske vist været langt mere stemt for en Bestemmelse om, at alle Forsendelser fra Statsmyndigheder til Private skulle være frigjorte forud, i Eighed med hvad den ærede Landsthingsmand for Bornholm foreslaaer, end for en Bestemmelse som Lovforslagets, men det har dog tillige erkjendt, at det ingenlunde gik an at træffe en saadan Bestemmelse, medmindre man i det Hele vilde indføre Francovang, hvad jeg vel fra Begyndelsen af har været meget stemt for, men hvortil der rigtignok lader sig anføre meget gode Grunde, ligesom jeg heller ikke troer, at en egentlig Francovang er særdeles nødvendig her i Landet, eftersom der allerede i den høie Priss for ikke frigjorte Breve indeholdes en lempelig Francovang. Forholdet vil ganske vist mere og mere udvikle sig derhen, at det ikke blot mellem private Mænd bliver anset for mindre sømmeligt at affende private Breve ufrankerede, men at det efterhaanden bliver aldeles sædvansmæssigt, at Ingen indlader sig paa at modtage ufrigjorte Breve. Jeg troer, at der allerede nu hos Embedsmændene næsten har gjort sig det System gjældende, at man ikke modtager noget ikke-frigjort Brev, og jeg antager, at der lidt efter lidt vil blive forholdt paa samme Maade med Hensyn til Statsmyndighedernes Breve, idet det efterhaanden vil udvikle sig, tildeels sædvansmæssigt, at der ikke lettelt affendes noget ikke-frigjort Brev til Nogen. Alt forbyde Saadant vil imidlertid være at forhindre Udviklingen af den overmaade nyttige Indretning, som man nu ofte er nødsaget til at træffe, nemlig at man, naar man i sin private Interesse ønsker et Svar